הלכה · משנה תורה · מפרשים · השגות הראב״ד · ספר נזיקין

השגות הראב"ד על משנה תורה, הלכות רוצח ושמירת נפש

רבנו אברהם ב"ר דוד [הראב"ד] מפושקיירה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

השגות הראב"ד על משנה תורה, הלכות רוצח ושמירת נפש

רבנו אברהם ב"ר דוד [הראב"ד] מפושקיירה

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/השגות-הראבד-על-משנה-תורה-הלכות-רוצח-ושמירת-נפש/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ז 4
פרק ד 4
הלכה א 4
פרק ה 4
הלכה ב 4
הלכה ג 4
הלכה ו 4
פרק ו 4
הלכה ה 4
פרק ז 5
הלכה ו 5
פרק ח 5
הלכה ז 5
פרק ט 5
הלכה י 5
הלכה יד 5
הלכה טו 5
הלכה טז 5
הלכה יז 5
פרק יא 5
הלכה ג 5
פרק יב 6
הלכה ה 6
הלכה ו 6
פרק יג 6
הלכה י 6

פרק א

הלכה ז

שנאמר וקצותה את כפה וכו'. א"א בספרי קא דריש לה הכי עכ"ל:

פרק ד

הלכה א

המתכוון להרוג את זה והרג את זה פטור ממיתת בית דין וכו'. א"א כר"ש הוא ואין הלכה כר"ש עכ"ל:

פרק ה

הלכה ב

אבל אם חבל בו בשגגה אף על פי שאמדוהו למיתה וכו' עד קירב את מיתת עצמו. א"א נמצא לדבריו מה שאמרו חובשין אותו דאי מיית קטלינן ליה לא אמרו אלא במכה שאין בה חבורה ולא מחוור כלל. ואומר אני שלא אמרו הרוח בלבלתו או פרכוסו הרגתו אלא כששחט בו שנים או רוב שנים אבל חבורה אחרת אין הרוח ופרכוס מקרבין את מיתתו:

הלכה ג

ישראל שהרג בשגגה את העבד או את גר תושב. א"א אין נ"ל כך מן ההלכה לפי שהוצרכו להביא עבד ועובד כוכבים מן הריבוי אלמא גר תושב אין גולין עליו ואין נהרג עליו ועוד כי יכה את רעהו כתיב עכ"ל:

הלכה ו

וכן הרב המכה תלמידו או שליח בין דין שהכה את בעל דין הנמנע מלבא בדין וכו'. א"א זו לא שמענו מעולם אלא שליח ב"ד שהוא מלקה יותר ממה שאמדוהו ב"ד ומת תחת ידו והא דאמרינן דכפתינן ואסרינן ועבדינן הרדפה הנהו לבעלי עבירות עד שיחזרו בהן:

פרק ו

הלכה ה

וכן כל הרצחנים שהרגו בעד אחד או בלא התראה וכו'. א"א תימה הוא ואיך נאמין בעד אחד או להתיר דמו של זה לגואל הדם:

פרק ז

הלכה ו
עיר מקלט שיש בה רוצחים. א"א שיש בה רוב רצחנים עכ"ל:

פרק ח

הלכה ז
וכן מושחין בין כל עיר וכו'. א"א וכן משוין. עכ"ל:

פרק ט

הלכה י
נמצא זה על גבי זה מודדין מן העליון כמות שהן מונחין. א"א זה הפסק אינו מתברר מהגמרא:

הלכה יד
אשה אומרת ראיתי את ההורג עד בין שבאו שתיהן כאחת בין שבאו זו אחר זו. א"א נראה מן הגמרא שזה שיבוש הוא דבזה אחר זה הראשון עיקר ואפילו אשה עכ"ל:

הלכה טו
אבל אם אמר עד אחד וכו'. א"א גם זה שיבוש:

הלכה טז
שתי נשים או שני פסולין אומרים וכו' עד עורפין. א"א גם זה שיבוש שלא אמרו אלא בדאתא עד אחד כשר מעיקרא אבל אתא לבסוף הולכים אחר רוב דעות ואפילו בעד אחד מכחישן עכ"ל:

הלכה יז
שלש נשים או שלשה פסולים וכו'. א"א אפילו בזה אחר זה עכ"ל:

פרק יא

הלכה ג
גובה המעקה אין פחות מעשרה טפחים. א"א דוקא ממקום דרסו והוא מקום הנמוך שבו אבל שאר צדדין ג' טפחים עכ"ל:

פרק יב

הלכה ה

וכן לא יתן אדם פס ידו וכו'. א"א בירושלמי אסור למיתן פיסתא תותי בי שחיא ומפרשין חתיכה של בשר או של לחם מפני הזיעה עכ"ל:

ולא יתן התבשיל וכו'. א"א גם זה בירושלמי ומפרשים משום רוח רעה:

הלכה ו

וכן לא ינעוץ וכו'. א"א גם זה מפרשים משום ביזוי שעושה מהן תיק לסכין:

פרק יג

הלכה י

חמרים שרגליו של אחד מהן רעועות אין חביריו רשאין להקדים ולעבור מעליו. פירוש אין חביריו רשאין לדרוס עליו ולעבור אבל אם נפל רשאין ודוקא בחמור אבל באדם לא עכ"ל: